

[774]

b. v.

Adla na powszechną naradę z osłobionej
butawy mniejszej koronnej JW. Rzewu-
skiemu ...

O D A

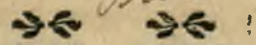
NA POWSZECHNĄ RADOSĆ

Z ODDANEJ BUŁAWY MNIEYSZEJ KORONNEY

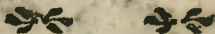
J. W. RZEWUSKIEMU

STAROSCIE DOLINSKIEMU.

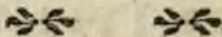
Bibl. Wielkopolska. I. I. Mielnicki

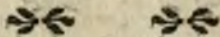
Wleku! niesłuszne co cierpiez potwarzy:
Ze zbrodnia mieysca nappierwsze posiada,
Cnota się w nędzy z pośmiewiskiem skwarzy,
Wierność w pogardzie, w poważaniu zdrada,
Pozwol! niechć od tcy obelgi zasłonę,
Niech własny broniąc Narod, ciebie bronię.

W Narodzie : Cnotę co na Tron wysadza ,
Co nad Obrońcow swych gwałtem , boleie ,
O Jch swobodzie usilnie zaradza ,
Z Jch uwolnienia , szy pociechy leie ,
Błądzi , kto mniema , że Cnota zniesiona ,
Ma iey ztfumione , lecz zdrowe nasiona.

Wszakże , iako z drzew , co nierownie rosna ,
Gdy na nie wicher niespodziany padnie ,
Ciężko dorosłą zachwiać może sosna ,
Pomnieysze zniża , lub na ziemię kładnie ;
Przeciż się każde z nich burzy opiera ,
To prym ma , ktore zwycięstwo odbiera.

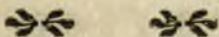

Wszędzie się słabość choć przy mocy wkrada ,
Každy wiek w cnoty , y w zbrodni był żyzny ,
Ten iednak w oczy sfusznie wszystkich wpada ,
Kto się na całość poświęca Oyczyzny ;
Jego nadgroda , wick usprawiedliwia ,
Tlące iskierki Cnot , w innych ożywia.

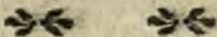

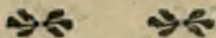
Ten dziś ma dowod DOLINSKI świat w Tobie,
Gdy inne drzewka ustępują burzy,
Ty jednakowy w obiey szczęścia dobie,
Zaden ci wicher czoła nie zachmurzy,
Dziwnaż ? gdy Cię Tron nadgroda okrywa ;
Ze w twym Narodzie Cnota się odzywa ?

Każdy się z Twego wywyższenia cieszy,
Wszędzie wesele, radośne okrzyki,
Każdy do Tronu z dziękczynieniem śpieszy,
Ze takie bierze do prac pomocniki,
Wielki to zaszczyt ! lecz większy z pobudki ;
Cnota te czynić sama może skutki.

W młodych lat kwiecie, wszystkich dziwić meństwem,
Wiernym Wielkiego Oycy śpieszyć śladem,
Z obcey przemocy szczyścić się zwycięstwem,
Z statku, z rozumu, sławy, być przykładem,
Każdemu z cnoty podobać się człeku :
Dzieło, rzadkiego, lecz naszego wieku.

KROLU ! co lubey dla dobra Oyczyzny ,
Mężnie ponosisz nayprzykrzeysze ciosy ,
Co , słodkie zowiesz dla niey wzięte bliźny ,
Ciesz się : przytłumiasz iuż opaczne głosy.
Twa mądrość (przemoc choć przeszkadza cudza)
W iednych nadgradza cnotę , w drugich wzbudza.

~~2~~
XVII. 2. 1185